

Solomon

Solomon

Am stăruit deja destul de mult asupra păcatului lui David când a luat-o de soție pe Bat-Şeba, al cărei prim copil a murit la o vârstă foarte fragedă. Solomon a fost al doilea copil care a rezultat din această unire. Numele lui înseamnă „paşnic” şi „Domnul l-a iubit”; şi pentru că Domnul l-a iubit, el a mai primit un nume, Iedidia, care vrea să spună „preaiubitul Domnului.”

Nu vom mai reveni asupra acestei istorii foarte cunoscute. Viitorul se anunţa luminos; când Dum-nezeu Se oferă să dea curs dorinţelor lui Solomon, acesta cere înţelepciune. Isus însuşi avea să pomenească de „Solomon în toată strălucirea lui.” Nu încape nici o îndoială că nici un om nu a avut perspective de viitor atât de măreţe ca Solomon.

Şi totuşi o seamă de slăbiciuni se manifestă chiar de la început. La începutul domniei sale, Solomon se aliază cu Faraon, împăratul Egiptului, ia de soție pe fiica lui şi o aduce în cetatea lui David (1 împăraţi 3.1). El nu ar fi trebuit să se căsătorească cu o Egipteancă, o femeie păgână. Curând el avea să constate că aceasta nu era vrednică de „muntele sfânt al Sionului” şi Solomon „a suit pe fiica lui Faraon din cetatea lui David în casa pe care i-o construise; căci a zis: „Soția mea să nu locuiască în casa lui David, împăratul lui Israel, pentru că locurile în care a intrat chivotul Domnului sunt sfinte” (2 Cronici 8.11). Solomon ar fi trebuit să ştie că o femeie care nu era vrednică să locuiască în cetatea lui David nu putea fi nici soția sa. În zilele lui Ezra, Iudeii care își luaseră de soții femei străine au fost constrânși să le trimită în casa tatălui lor. Actualmente, în timpul harului, Pavel ne spune în 1 Corinteni 7.14 că femeia credincioasă sfințește soțul necredincios şi că soțul credincios sfințește pe femeia necredincioasă. În felul acesta, copiii noștri sunt sfinți, chiar dacă numai unul dintre părinți este credincios. Dar aceasta nu permite nicidecum căsătoria cu parteneri necredincioși. Dimpotrivă, se recomandă căsătoria „numai în Domnul” şi se specifică lucrul acesta în mod categoric (1 Corinteni 7.39).

Vorbind despre căsătorie, aş vrea să vă atrag atenția asupra unui subiect pe care nu l-am tratat încă în cartea aceasta. Am fost pur şi simplu frapat de grija deosebită manifestată de Avraam cu privire la căsătoria fiului său: Isaac nu trebuia să-şi ia o soție din mijlocul popoarelor păgâne, a națiunilor cu care conviețuia şi nu trebuia nici să se reîntoarcă în țara din care ieşise tatăl lui. Fiii au uitat repede seriozitatea cu care bunicul lor tratase problema aceasta: astfel Esau pare. să nu fi cerut sfat tatălui său luându-şi soții dintre femeile altor popoare, iar Iacob n-a şovăit să se întoarcă în țara pe care tatăl lui nu a avut permisiunea s-o mai vadă. Poate că aceasta a însemnat un progres în ce priveşte liber-tatea, dar nu şi referitor la har şi sfințenie. Chiar dacă sunt încă prea mici copiii voștri pentru a se pune problema căsătoriei, anii vor trece foarte repede şi, înainte de a vă da seama, această ches-tiune de importanță vitală pentru ei vă va viza direct. Dumnezeu să vă ajute şi să vă dea înțelep-ciunea şi fermitatea necesară pentru a o rezolva în mod favorabil!

Şi acum să revenim la Solomon. Din nefericire, nu-l vedem aplicând cu privire la el însuşi înțelep-ciunea pe care i-a dat-o Dumnezeu. Ne este mult mai uşor să recomandăm altora să umble pe drumul cel drept decât s-o facem noi înşine! El a scris: „Zi înțelepciunii: „Tu ești sora mea!” Şi numeşte priceperea prietena ta, ca să te ferească de femeia necunoscută, de străina care întrebuițează cuvinte ademenitoare” (Proverbele 7.4-5). Dar Solomon a iubit multe femei străine, afară de fiica lui Faraon; moabite, amorite, edomite, sidoniene, hetite care făceau parte din neamurile despre care Domnul zisese copiilor lui Israel: „Să nu intrați la ele, şi nici ele să nu intre la voi, căci v-ar întoarce negreșit inimile spre dumnezeii lor.”

De aceste neamuri s-a alipit Solomon, târât de iubire. A avut de soții şapte sute de crăiese împărătești şi trei sute de țitoare; şi soțiile i-au abătut inima. Când Solomon a îmbătrânit, soțiile i-au plecat inima spre alți dum-nezei; şi inima nu i-a fost în totul a Domnului, Dumnezeuului său, cum fusese inima tatălui său David. Solomon s-a dus după Astarteea, zeița Sidonienilor, şi după Malcom, urâciunea Amoniților. Şi Solomon a făcut ce este rău înaintea Domnului, şi n-a urmat în totul pe Domnul, ca tatăl său David. Atunci Solomon a zidit pe muntele din fața Ierusa-limului un loc înalt pentru Chemoș, urâciunea Moabului, pentru Moloc, urâciunea fiilor lui Amon. Aşa a făcut pentru toate soțiile lui străine care aduceau tămâie şi jertfe dumnezeilor lor (1 împă-rați 11.1-8). Strălucirea minunatelor promisiuni ale tinereței sale fac cu atât mai sumbră tragedia căderii sale. Când ne-am ocupat de istoria lui David, am remarcat porunca specială dată de Dumnezeu împăratului de a nu-şi lua un număr mare de soții, şi am putut constata că asprele experiențe şi mul-tele dureri de care a avut parte David s-au datorat neascultării lui. Solomon ar fi trebuit să profite de lecția aceasta, pentru că el cunoştea Legea, dar el a sfidat porunca divină şi s-a lansat într-o neascăl-tare evidentă, neascultare care l-a costat pe fiul său Roboam zece din cele douăsprezece seminții ale lui Israel. Roadele acelei neascultări se văd şi azi când mulți oameni se întreabă unde sunt aceste zece seminții. Numai Dumnezeu poate răspunde la întrebarea aceasta. În ciuda păcatului lui Solomon şi a tuturor greşelilor omenești, noi ştim că vine ziua când Dumnezeu va strânge pe cele zece seminții şi le va aduce înapoi în țara de care au fost despărțite atâta timp. Vedeți, de exemplu, Ezechiel 37.15-28 şi Ieremia 16.16. De asemenea, în ciuda greşelii lui Solomon, observăm harul lui Dumnezeu care întrece păcatul omului şi-i oferă, în cele din urmă, mijlocul de răscumpărare.

Ce noapte lungă de întunericiu au trebuit să tra-verseze cele zece seminții! Să nu uităm niciodată că aceasta este roada neascultării celui mai înțelept dintre oameni şi căruia i se promisese viitorul pământesc cel mai glorios care fusese rânduit vreodată unui om.